

8.4.2018

ועדה מיוחדת לפי סעיף 48 לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש) התשל"ט-1979

החלטה

בעניין:

ד"ר בועז לב, המשנה למנכ"ל משרד הבריאות מלשכת היועצת המשפטית, באמצעות ב"כ עו"ד יונתן ברג, משרד התובע הראשי, משרד הבריאות ירושלים.

הקובל

נגד

ד"ר מישל חדד רופא שיניים מורשה, באמצעות בכ' עו"ד מיכאל ג'ורנו.

הנקבל

1. הקובלנה:

ביום 15.10.2015 הגיש ד"ר בועז לב המשנה למנכ"ל של משרד הבריאות, קובלנה מתוקנת נגד הנקבל (להלן הקובלנה). אשר על פיה הנקבל גילה חוסר יכולת ורשלנות חמורה כאמור בסעיף 45 (3), והתנהגות שאינה הולמת, כאמור בסעיף 45 (1) לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש), התשל"ט 1979 (להלן: "הפקודה").

2. הוועדה:

שר הבריאות מינה את החתומים מטה להיות וועדה שתדון בקובלנה (להלן: "הוועדה"). הוועדה קיימה מספר ישיבות.

3. בהכרעת דין שנתנה בתאריך 13.8.2017, הרשיעה הוועדה את הנקבל בסעיפי הקובלנה כדלקמן:

בסעיפים: 6 – 8, הורשע בעבירה לפי סעיף, 45(3) סיפא לפקודה – רשלנות חמורה במילוי תפקידיו כמורשה לריפוי שניים.
בסעיף 9, רישא, הנקבל זוכה מחמת הספק. בסיפא הורשע בעבירה לפי סעיף 45(1) לפקודה.
בסעיפים: 21 – 10, הורשע בעבירה לפי סעיף 45(1) לפקודה – נהג בדרך שאינה הולמת.

4. טיעוני הצדדים לעניין אמצעי המשמעת: (כפי שהובאו בסיכומים כדלקמן:).

טיעוני בכל הקובל:

אנו רואים בחומרה את מעשיו של הנקבל בעבירות בהן הורשע:

1. רשלנות חמורה בטיפול למטופלת –
2. רישום רפואי לקוי ביותר.
3. לא השיב לפניית של משרד הבריאות.
4. השתמש בפרסומים בתואר שאין לו.
5. פרסם בניגוד לחוק ולתקנות.

בטיפול שהנקבל העניק לגב', הנקבל סטה במידה ניכרת מרמת הסטנדרט הצפויה מרופא שיניים העובד במקצוע רפואת השיניים.

אחד מאבני היסוד של מקצוע רפואת השיניים הינו דיוק ברישום הרפואי- ובהתאם לכך- דיווח סותר ומבלבל מהווה פעולה שהיא בניגוד לכללי הברזל של המקצוע . היעדר רישום מסודר של הבדיקות והטיפול, פוגע לא רק בקביעת הממצאים ומעקב אחר הבדיקות שעבר במטופל, כי אם גם בראש ובראשונה בטיפול נאות בחולה, אשר החולה הנבדק זכאי לו בזמן אמת.

על-פי סעיף 17, לחוק זכויות החולה יש חובה לניהול רשומה רפואית, כמו כן לפי סדרי מינהל תקינים המחייבים ניהול רשומת מפורטת ומדויקת של הטיפול בחולה.

הדיווח והרישום אמורים לשקף בצורה אמתית את ממצאי הבדיקה ואת מצבו של החולה.

כמו כן הנקבל לא השיב לפניית של משרד הבריאות – אין למשרד הבריאות זרוע אכיפה – והוא תלוי בשיתוף פעולה של אנשי המקצוע. לא יתכן שיש אנשי מקצוע

שלא מוכנים לשתף פעולה ומסכלים את התפקיד של משרד הבריאות שהוא הגורם שמפקח על המקצוע.

להשתמש בתואר שאין לו – זו רמאות – פגיעה באמון הציבור במקצוע.

פרסום בניגוד לתקנות זה עוד ביטוי לזלזול ובוז לכללים שחלים על אנשי המקצוע שמקובלים ע"י כל רופאי השיניים בארץ.

מטרות אמצעי המשמעת :

פקודת רופאי השיניים נחקק, זאת על מנת להסדיר את העיסוק במקצוע במגמה להגן על טובת המטופלים והנזקקים לשירותי רופא שיניים, כמו כן כבוד המקצוע ואמון הציבור במטפלים. לפי החוק נדרשת מהרופא שיניים, מיומנות מקצועית וגם תכונות האופי ורמה מוסרית גבוהה הנדרשת מאנשי מקצועות הרפואה, על מנת להצדיק את אמון הציבור במערכת הרפואה בכלל ובתחום רופאי שיניים בפרט.

הענישה המשמעתית נועדה בין היתר להרתיע רופאי שיניים מפני ביצוע מעשים המהווים עבירות משמעת וגם להגן על הציבור. אנו רוצים להעביר מסר לאנשי המקצוע שיש לשמור על שמו הטוב של המקצוע ועל אמון הציבור וגם להעביר מסר הרתעתי.

בכ' הקובל ציין מספר פסקי דין בעניין מטרת אמצעי המשמעת ומידת הענישה :

ע"א 1079/04 דר' ליביו לאור נ' שר הבריאות,

" השיקול המרכזי בהליכים המשמעתיים שבנידון הינו השיקול של הגנה על האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו וכבודו של מקצוע הרפואה ועל אמון הציבור ברופאים (ראו : על"ע 18/84 כרמי נ' פרקליט המדינה פ"ד מד(1) 353, 362 ; ע"א 6936/00 דר' חוסיין נ' שר הבריאות פ"ד נ"ה(5) 599 ; ע"א 412/90 דר' אדחהן מ' שר הבריאות ואח' פ"ד מד(4) 422 (להלן : עניין אליהו) ; ע"א 4227/94 דר' סמחאת נ' שר הבריאות (לא פורסם). לפיכך נפסק כי בהליכים ממין זה השיקול

המרכזי שעל הגורם המחליט לשוות לנגד עיניו הוא אינטרס הציבור, ואילו השיקולים הספציפיים הנוגעים לעברייני המשמעת העומד בפניו הם עניין משני שיש לשקלו אם בכלל (ראו: עש"מ 356/96 פלוני נ' נציבות שירות המדינה (לא פורסם); עש"מ 5282/98 מדינת ישראל נ' כתב פ"ד נב(5) 87, והשוו: ע"א דר' סבין נ' שר הבריאות פ"ד מז (1) 27 והאסמכתאות שם).
[ההדגשה אינה במקור].

פס"ד סבין ע"א 50/91:

בפסק דין ע"א 50/91 "סבין" לעיל נקבע כי יש מקום לקחת בחשבון מכלול שיקולים כדי להעביר מסר ברור לנקבל, לאנשי מקצוע וגם לכלל הציבור, על סטנדרטים של התנהגות של מקצוע הרפואה:

" מסקנתי היא אפוא, כי אין לתחום מראש את סוג השיקולים הרלוואנטיים בקביעת העונש המשמעת ויצמצם מראש את מרחב שיקול הדעת המסור לשר באופן המציע על ידי בא כוח המערער. יש לנקוט לעניין זה אמת מידה גמישה, אשר תאפשר לביא בחשבון, בכל מקרה ומקרה, גם את חומרת הסכנה הנשקפת לציבור מהישנות מעשיו של הרופא, אך גם ערכים, צרכים ואינטרסים לגיטימיים אחרים, עליהם באה הענישה המשמעתית מקצועית להגן בין אלו ניתן למנות את האינטרס בהרתעה כללית (ע"א 77/88 עמ' 80), את הצורך בשמירה על כבוד המקצוע (ע"א 942/90 עמ' 363; ע"א 580/85 פישמן נ' מדינת ישראל, בעמ' 615) ואת אמון הציבור במקצוע (ע"א 3786/90 ברון נ' שר הבריאות).

יש לזכור, כי מעשיו הבלתי הולמים של רופא, כמו גם התגובה העונשית אר באה בעקבותיהם, אינם מתרחשים בחלל הריק, ויש בהם כדי להשפיע הן על ציבור העוסקים במקצוע, מחד גיסא, והן על כלל הציבור, לרבות על המטופלים והמטופלים כוח, מאידך גיסא. ראוי איפוא, כי בתהליך עיצובה של התגובה העונשית המשמעתית יינתן ביטוי הולם למצב דברים זה, ויועבר מסר ברור בכל האמור לכללי האסור והמותר במסגרת פעילותו המקצועית של רופא, ולעיתים גם מחוץ לה".

מהכלל לפרט :

על פי החלטת הוועדה מיום 13.8.17 – הוועדה הרשיעו את הנקבל ב-4 מקרים של התנהגות שאינו הולמת ומקרה אחד של חוסר יכולת או רשלנות חמורה במילוי תפקידו כרופא שיניים

החלטות בנסיבות דומות :

אבקש להפנות הוועדה למקרים דומים, ואמצעי המשמעת אשר הוטלו במקרים אלו :

א. קובלנה נגד דר' מרק ברשדסקי – רופא שיניים שהורשע במספר מקרים של רשלנות חמורה והתנהגות שאינו הולמת רופא שיניים. וועדת המשמעת המליצה על התליית רישונו של דר' ברשדסקי לתקופה לחמש שנים, שרת הבריאות גב' גרמן אישר את המלצת הוועדה. בערעור בית המשפט הפחית את תקופת ההתלייה לשלושים חודשים.

קובלנה נגד ד"ר מרק לוין- מדובר ברופא שיניים שפרסם פרסומת אסורה בניגוד לתקנות רופאי השיניים, הנ"ל ציין שהינו "מתמחה" בנושא דבר העלול להטעות את הציבור כאילו מדובר בתחום מומחיות, הנ"ל ציין זאת כעניין קוסמטי. כמו כן התמיד בפרסום חרף פניות משרד הבריאות- 4 פניות לגבי הפרסומת שלא הוסרה- רישונו הותלה ל 6 חודשים.

במקרה של ד"ר לוין ציינה וועדת המשמעת כי "התנהגות מעין זו של הפרה חוזרת ונשנית של ההוראות והתקנות מחייבת גישה מחמירה ואמצעי הענישה המקובל הוא התליית רישיון לתקופה של שישה חודשים עד שנה". ד"ר מרק לוין הביעה צער וחרטה על מעשיו... בניגוד למקרה שלנו שלפחות עד כה לא שמענו דברי צער או חרטה מהנקבל... כב' השופט בדימוס סטרשנוב קיבל את

המלצת וועדת המשמעת ורישיונו הותלה ל 6 חודשים. אציין כי המקרה בעניינו כלל רק את עניין הפרסומת האסורה, ולא כמו בעניינו שהוא מורכב יותר וכלל יותר עבירות משמעתיות.

ב. קובלנה נגד ד"ר לילה גולדמן- הנ"ל הואשמה בהתנהגות שאינה הולמת מורשה לרפואת שיניים, כמו כן התעלמה לאורך זמן מפניות חוזרות ונשנות של משרד הבריאות אליה... 6 פניות נעשו אך היא לא מסרה את החומר המבוקש. לבסוף הוטל עליה אמצעי משמעת של ביטול רישיון. השופט זיילר ציין בעמוד 2 להחלטתו: "די בעובדה שהנקבלת איננה מכירה את הלכות ההתנהגות המקובלות הנדרשות מכל אדם באשר הוא, וכי כאדם וכרופאה היא אוטמת אוזניה ופיה מלשמוע מה נטען נגדה ומלהשמיע את דבריה, כדי להגיע למסקנה שמדובר בפגע רע, שנוזקו לזולת יכול להיות מרובה. רופא שאיננו מבין שחלה עליו חובה לספק למטופליו מידע על הטיפול שניתן להם, כדי שיוכלו להיוועץ ברופא אחר אם לשם קבלת חוו"ד, אם לשם טיפול- ורופא שאיננו מגיב... לפניות מטופליו ולפניות רשויות הבריאות- איננו ראוי להמשיך ולשאת בהיתר לעסוק ברפואה! זוהי ... תגובה להתנהגות הבלתי אנושית והבלתי רפואית שתוארה לעיל... אציין כי אמנם במקרה של ד"ר לילה גולמן היו פניות במשך תקופת ממושכת.

ג. קובלנה נגד ד"ר קיסר גיא-גם הנ"ל הואשם בכך שאינו ענה לפניות חוזרות ונשנות של משרד הבריאות, הוחלט לבטל את רישיונו מלעסוק במקצוע. אמנם הוא גם נקט במעללים כדי לחמוק מלהופיע בפני הוועדה, ויצא מהארץ, ולכן רישיונו בוטל. במקרה שלנו כיוון שהנקבלת לא הגיעה לרף המעשים הללו נבקש אמצעי משמעת הרבה פחות חמור, עם זאת שיעביר את המסר ולכן נבקש התלייה ולא ביטול...

ד. קובלנה נגד ד"ר שלמה יצחקוב- רופא שיניים שהתעלם מפניות מטופלים ומפניות משרד הבריאות... בעמוד 2 להחלטת השופט בדימוס זיילר הוא ציין: "התנהגותו כאמור לעיל מהווה זלזול ברשויות המדינה, פוגעת בשלום הציבור, הינה חמורה ובלתי

ראויה בעליל... והיא התנהגות שאינה הולמת רופאי שיניים".

על כן רישיונו בוטל לצמיתות.

לאחר עיון בהחלטות הוועדה הנ"ל אשר עסקו בנסיבות דומות כבמקרה שלנו, המסקנה היא אחת, כי התגובה המשמעתית הראויה במקרה של הנקבל, הינה אך ורק התליית רישיונה לעסוק במקצוע לתקופה ארוכה .

יודגש כי תכלית חשובה של הליך המשמעת, כפי שנקבע בפסיקה, היא להעביר מסר נכון לא רק לנקבל, אלא גם לאנשי המקצוע וגם לציבור. אנו סבורים כי כל הקלה באמצעי משמעת של המבקשת עלולה להעביר מסר שלילי לאנשי המקצוע וגם לציבור. ראה פסק דין ע"א 50/91 דר' אדגר סבין נ' שר הבריאות מז (1) 27 בו נקבע כי :

" יש לזכור כי מעשיו הבלתי הולמים של רופא, כמו גם התגובה עונשית אשר באה בעקבותיהם, אינם מתרחשים בחלל הריק, ויש בהם כדי להשפיע הן על ציבור העוסקים במקצוע, מחד גיסא, והן על כלל ציבור, לרבות על המטופלים והמטופלים בכוח, מאידך גיסא. ראוי איפוא, כי בתהליך עיצובה של התגובה העונשית המשמעתית הראויה יינתן ביטוי הולם למצב דברים זה, ויועבר מסר ברור בכל האמור לכללי האסור והמותר במסגרת פעילותו המקצועי של רופא, ולעיים גם מחוץ לה".

טענות לקולא :

בפסק דין, ע"א 10797/04 דר' ליביו לאור נ' שר הבריאות, כב' השופט גרינברגר, הדגיש את המשקל הראוי שיש לייחס בהליך משמעת המתנהל נגד רופא, לנסיבותיו האישיות של הרופא מול השיקולים הציבוריים והצורך להעביר מסר ברור באמצעות התגובה המשמעתית. כמו כן, כב' השופט גרינברגר אימץ הגישה בע"א 10979 דר' ליביו לאור נ' שר הבריאות, פ"ד נט(6) 357 בו נקבע כדלקמן :

" השיקול המרכזי בהליכים המשמעתיים שבנדון הינו השיקול של הגנה על האינטרס שיש ציבור בשמירה על רמתו ועל כבודו של מקצוע הרפואה ועל אמון הציבור ברופאים... לפיכך פסק כי בהליכים ממין זה השיקול המרכזי שעל הגורם המחליט לשוות לנגד עיניו הוא אינטרס הציבור, ואילו

השיקולים הספציפיים הנוגעים לעברייני המשמעת העומד בפניו, הם עניין משני שיש לשקלו, אם בכלל".

בהתחשב – בזמן שעבר מאז האירוע- כחמש שנים, עם זאת, אנו סבורים כי אין בהם כדי להצדיק את מעשיו של הנקבל או להעניק לו פטור מאמצעי משמעת ראוי.

אנו סבורים כי מדובר במקרים חמורים שאין להקל בהם ראש- התנהגות שאינה הולמת את מקצוע רפואת שיניים וחוסר אחריות ורשלנות בתפקוד, רישום לקוי ביותר ולא אמין- זה דבר שלא ייעשה. דבר שלא מקובל בשום אמת מידה מקצועית.

תיעוד זה אחד מהדברים החשובים ביותר שעליו מסתמכים. זה קשור לרצף הטיפול- דבר אשר צריך לבטא מצב אמיתי! ,אם משהו היה נחשף לאותה רשומה הוא היה מניח שאכן בוצעה הבדיקה. התיעוד חשוב להמשך הטיפול במטופל גם לפרט פעוט יש חשיבות. אמינות התיעוד- נושא זה מהותי ביותר.

כדי לשמור על אינטרס הציבור בשמירה על רמתו ועל כבודו של מקצוע רפואת שיניים ועל אמון הציבור וכדי להעביר מסר של הרתעה, יש צורך להמליץ על התליית רישיונה של הנקבל לעסוק בתחום לפחות שנה.

מדובר במעשים חמורים של רופאי שיניים, אשר מהווים פגיעה חמורה באמון הציבור בעוסקים במקצוע, ובתדמית מקצוע. האינטרס הציבורי מחייב תגובה משמעתית של התליית רישיונה של הנקבל בעיסוק ברפואת שיניים. כמו כן גם בהתחשב בנסיבות המקלות בפרשה-אין בהן כדי להצדיק הקלה בענישה מזאת אותה אנו דורשים.

על כן, אנו סבורים כי יש מקום להמליץ על התלייה לתקופה של לפחות שנה אחת, כתגובה משמעתית סבירה, מידתית ומוצדקת בנסיבות העניין. יש בכך כדי

להעביר מסר נכון לגבי התנהגותה הבלתי הולמת וחוסר אחריותו ורשלנותו של הנקבל.

טיעוני בכ' הנקבל:

חברי הוועדה הנכבדים מתבקשים בזאת שלא לקבל את המלצת משרד הבריאות לעניין העונש אשר יוטל על הנקבל, ד"ר מישל מואיז חדד, והכול כפי שיפורט להלן בהרחבה.

בראשית הדברים יבקש הנקבל לציין כי לאורך כל ההליך שיתף פעולה בצורה מלאה עם הוועדה וכלל הגורמים.

דוגמא אחת מיני רבות לשיתוף הפעולה אשר הפגין הנקבל היא העובדה כי בראשית ההליך ובדיון הראשון בו התכנסה הוועדה הוגשה קובלנה מתוקנת, זאת ללא שהייתה לנקבל ו/או לב"כ שהות מספקת ללמוד את החומרים הרלוונטיים ואת הטיעונים והנימוקים של הקובלנה המתוקנת.

אך, הנקבל שיתף פעולה כאמור והסכים להמשיך בהליך וזאת למען יעילות ההליך כולו.

לצערו של הנקבל הוא נוכח לדעת כי שיתוף הפעולה מצידו נענה בזלזול גורף מצד ב"כ הקובל. ובמה דברים אמורים? בסיכומים לעניין העונש אשר הוגשו מצד הקובל, נפל פגם מהותי המראה כאמור על זלזול חמור. ניכר כי הסיכומים אשר הוגשו בוצעו בצורה רשלנית ונכתבו במספר מקומות בלשון נקבה, דבר המעיד על כך שהסיכומים לא נכתבו בתיק של הנקבל! הוכחה נוספת לכך היא שהסיכומים הוגשו באותו יום שהתקיים הדיון האחרון!

ב"כ הקובל מבקש להטיל על הנקבל השעיה של שנה – ולמעשה הוא מבקש כי הנקבל לא יתפרנס במשך 12 חודשים על כל המשתמע בכך – מבלי לקחת את הזמן הדרוש לצורך למידת התיק והכנת סיכומים. מדובר בפגם מהותי היורד לשורשו של ההליך ובמעשה חמור ביותר, ועל הוועדה לשקול למחוק את הסיכומים שהוגשו ע"י ב"כ הקובל.

לאור כך נבקש כי הסיכומים של הקובל יימחקו.

לגופו של עניין - טיעוני משרד הבריאות:

ב"כ הקובל ציין כי 'יהענישה המשמעתית נועדה בין היתר להרתיע רופאי שיניים מפני ביצוע מעשים המהווים עבירות משמעת וגם להגן על הציבור. אנו רוצים להעביר מסר לאנשי המקצוע.

שיש לשמור על שמו הטוב של המקצוע ועל אמון הציבור וגם להעביר מסר הרתעתי."

אין כל ספק כי כפי שיפורט להלן, המסר נקלט היטב אצל הנקבל ואין כל ספק כל הציבור יצא נשכר מהליך זה, שכן הנקבל הביע חרטה ואף תיקן את דרכיו. מכך יוצא כי הלכה למעשה הנקבל

כבר נענש! יהא זה בניגוד לכללי הצדק אליהם כפופה הוועדה באם יוענש הנקבל בעונש חמור כל כך ועוד אחרי שכבר נענש כמפורט לעיל.

החלטות בנסיבות דומות :

1. קובלנה נגד ד"ר לורה מעוז – רופאת שיניים אשר הורשעה ב"התנהגות שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים" בשל העובדה שהציגה עצמה כמומחית לרפואת שיניים לילדים.

במקרה זה אף הנקבלת הייתה עולה חדשה, אשר פעלה תחת אי בהירות בשל העובדה כי הייתה מומחית ואף השתמשה בתואר זה בארץ ממנה עלתה (ארה"ב). במקרה זה הוועדה נתנה עונש ראוי למקרה של התראה בלבד!

2. קובלנה נגד ד"ר חסן אבו מוח – רופא שיניים אשר הורשע בגין מתן טיפול שיניים לקוי וכן ניהול לקוי של הרשומה הרפואית. כמו במקרה של הנקבל בענייננו, הוועדה ציינה כי היה מדובר ב"אירוע יחיד ולא נתקבלו כל תלונות כנגד הנקבל לפניו או אחריו" ולפיכך העונש אשר הוטל על הנקבל היה נזיפה בלבד.

3. קובלנה נגד ד"ר אולגה רודנקו - הנקבלת לא הגיבה לפניית החוזרות של משרד הבריאות לתלונה שהוגשה נגדה. במקרה זה ציינה הוועדה כי "הייתה גם איזה שהיא אי הבנה מסוימת בהתנהלות, בשל הקושי בהבנת השפה העברית, בהיותה עולה מרוסיה". לאור כך ניתן לנקבלת עונש של נזיפה בלבד.

4. קובלנה נגד ד"ר אברהם טולדו – רופא שיניים אשר הורשע בחוסר יכולת או רשלנות חמורה במילוי תפקידו. הנקבל המקרה זה זנח מטופל לאחר עקירת שן, דבר אשר הוביל לדימום ואשפוז של המטופל למשך שלושה ימים בבית חולים. בשל חלוף הזמן הרב (כשמונה שנים) ממועד קרות האירועים ועד למועד מתן ההחלטה בעניין, הסתפקה הוועדה בעונש של נזיפה בלבד. יצוין כי אף בענייננו חלפו כשש וחצי שנים ממועד קרות האירועים, זמן רב לכל הדעות אשר ראוי כי ישפיע לקולא על העונש שיוטל על הנקבל.

5. קובלנה נגד ד"ר רונן בורדובסקי - פרסם עובדות שגויות או מטעות ועשה לעצמו פרסומת אסורה. נטען כי הנקבל גילה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה לריפוי שיניים, כאמור בסעיף 145(1) (לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט-1979; פרסם עובדות שגויות או מטעות ועשה לעצמו פרסומת אסורה, בניגוד לתקנות רופאי השיניים (פרסומת אסורה), התשס"ט-2009; השתמש בתואר מומחה שלא אושר לפי תקנות רופאי השיניים, וכן התמיד להפר את הוראות הפקודה, כאמור בסעיף 45(3) (לפקודה). הוועדה קבעה בדוח שהגישה ביום 13.3.5, בהאי לישנה .. "מעשי הנקבל ומחדליו אכן מהווים

התנהגות שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים וכי פרסום עובדות שגויות ומטעות, מידע לא נכון ומצג שווא יש בהם חומרה כשלעצמם...נראה לנו כי הנקבל לא עשה די להפסיק את הפרסום וכי פעולותיו של הנקבל לצורך האמור לא היה בהם די."

על אף זאת, המליצה הוועדה להתלות את רישיונו של הנקבל במקרה זה למשך שלושה שבועות בלבד!!

6. קובלנה נגד ד"ר לואי טוויל - במהלך טיפול שורש גרם הנקבל לכניסת מחט לריאת המטופל, אי ניהול רשומה רפואית והעברת מידע רפואי למשרד הבריאות, כמו כן פרסם פרסומת למרפאתו שיש בה כדי להטעות הציבור.

במקרה זה הנקבל הורשע בעבירות המפורטות לעיל, אין ספק כי הנסיבות העובדתיות הינן חמורות בהרבה מעניינינו במקרה זה על הנקבל הוטל עונש של התלית רישיון לארבעה חודשים בלבד וכן עונש של נזיפה. הנקבל ערער והעונש אף הופחת לשלושה חודשי התלית רישיון בלבד.

7. עש"א 52816-11-13 בלאיש נ' שרת הבריאות - הגברת יעל גרמן, המחזיקה בסמכויות בענייני משמעת לפי פקודת רופאי השיניים [נוסח חדש] תשל"ט – מדובר ברופא שיניים שהינו מומחה פה ולסת, אשר במהלך טיפול למתלוננת לא נעזר בסייעת, וגרם למתלוננת כאבים, סבל וזיהום, עד שהגיעה לבית החולים. בטיעוני הצדדים לעונש, טען בא כוח הקובל כי מדובר ברשלנות חמורה כאשר החומרה מתעצמת מנוכח היותו של המערער מומחה לכירורגית פה ולסת, האמור לעמוד בסטנדרטים גבוהים ביותר. בטיעוניו עתר הקובל להתלית רישיונו לתקופה של שנה. מנגד, טען המערער כי מדובר בהרשעה בעיקר בכשלים טכניים, ולא ברשלנות מהותית וחמורה במיוחד, וכי עונש חמור כזה ניתן בדרך כלל רק עבור הרשעות פליליות. אכן במקרה זה ניתן לנקבל עונש של התלית רישיון לחמישה חודשים בלבד.

עוד טען להגנתו, כי הינו עולה חדש ומרפאתו הינה מקור הפרנסה היחיד שלו. בטיעוניו ביקש המערער לקבל נזיפה בלבד במקום התלית רישיון.

לסיכום – אין כל ספק כי העונש החמור אותו מבקש הקובל להטיל על הנקבל הינו ברף הענישה הגבוה, ויש לומר אף מעבר לכל גבול הסביר.

זהו עונש חסר תקדים, אשר נסיבות המקרה אינן מצדיקות כלל וכלל ותתכבד הוועדה לשלול מכל וכל את אי הסבירות אותה מבקש לנקוט הקובל כלפי הנקבל.

נסיבותיו האישיות של הנקבל:

כאמור, הנקבל הינו עולה חדש, אשר עלה לישראל על מנת להגשים את חלומו הציוני, הנקבל הינו בעל משפחה, המפרנס היחידי של משפחתו המצומצמת ואף של זו המורחבת.

לנקבל שני ילדים אשר משרתים בצה"ל ביחידות מובחרות ואין כל ספק כי הוא ומשפחתו הינם עמודי תווך של הקהילה אליה הם משתייכים ומהווים דוגמא ומופת לאזרחות טובה.

כך פעל הנקבל לכל אורך עבודתו המקצועית כרופא שיניים, אף בשנותיו בצרפת ואף בשנות עבודתו בישראל. מעולם, לא נתקבלה כל תלונה מצד מטופל כלשהו. נהפוך הוא. חוג מטופליו רק התרחב לאורך השנים כתוצאה מהטיפול הטוב והמסור אשר העניק למטופליו ואשר שמו נודע למרחקים.

מזה חמש שנים (!) שרוי הנקבל בחוסר וודאות, בגהינום של ממש עקב הקובלנה שהוגשה כנגדו. הוכח מעל לכל ספק במהלך דיוני הוועדה, כי הנקבל הביע חרטה על האירועים נשוא הקובלנה, למד מהם והסיק מסקנות, אף ביצע צעדים אקטיביים לתיקון דרכיו כגון עזיבת המרפאה אשר לא היה יכול לעסוק שם בצורה העולה בקנה אחד עם דרישות משרד הבריאות.

כך, באם תקבל וועדה נכבדת זו את המלצת משרד הבריאות לעניין העונש לנקבל, אין כל ספק כי זו תהיה מכת מוות עבור הנקבל, שכן השעיה לתקופת זמן כה משמעותית הינה גזרה אשר הנקבל לא יוכל להתאושש ממנה. כפועל יוצא ומהיות הנקבל המפרנס היחיד של משפחתו ומשפחתו המורחבת כאמור, ייגרם נזק גדול לאין שעור עבור אנשים רבים הסמוכים אל שולחנו של הנקבל.

לסיכום:

כאמור ברישא, אין ספק כי הנקבל שינה דרכיו, וכי הציבור יצא נשכר כתוצאה מהליך זה, שכן כאמור, הנקבל אינו עובד עוד במרפאה נשוא התלונה, משהתוודע לעובדה כי אינו יכול לעשות כן בצורה העולה בקנה אחד עם דרישות משרד הבריאות.

עינינו הרואות כי כאשר התוודע לעובדות הרלוונטיות, פעל הנקבל באופן מיידי לשנות את דרכיו, אך לא יכול להיות כל ספק כי הטיפול שהעניק ועודו מעניק לאלפי מטופליו לאורך השנים, בישראל ובצרפת, ובכללם לגבי – שיש לזכור פה לא פעלה בהתאם לבקשת הנקבל והעידה כי בעבר הצליחה לקבל כספים שהיא שלמה בחזרה אצל רופא שיניים אחר, הינו טיפול רפואי מן המעלה הראשונה, ללא כל רבב.

הנקבל מבקש להוסיף כי הוא מתחרט על כך שלא שילם את הסכום שדרשה לקבל גבי גורמן, שכן לו היה משלם את הסכום כאמור, לא היה מתנהל כנגדו הליך כלשהו ולא היה מוצא את עצמו חשוף לעונשים כלשהם.

לאור כל האמור לעיל, ואף הוכח מעל לכל ספק במהלך דיוני הוועדה, הנקבל הביע חרטה על האירועים נשוא הקובלנה, למד מהם והסיק מסקנות, אף ביצע צעדים אקטיביים לתיקון דרכיו כגון עזיבת המרפאה אשר לא היה יכול לעסוק שם בצורה העולה בקנה אחד עם דרישות משרד הבריאות.

אין כל ספק כי הנקבל לא גילה רשלנות חמורה כטענת הקובל. למצער גילה הנקבל קלות דעת בהתנהלותו אשר נבעה מחוסר ידיעה, אי ידיעת השפה העברית על בוריה והיותו עולה חדש.

לפיכך, מתבקשת הוועדה הנכבדת לשקול שיקולים אלו לקולא לעניין העונש אשר יוטל על הנקבל.

דיון והמלצה:

כאמור לעיל, הנקבל הורשע בכול העובדות והעבירות המיוחסות לו בכתב הקובלנה, למעט הרישא בסעיף 9, ממנו זוכה מחמת הספק. הוועדה רואה בחומרה יתרה את הרשעתו בעבירה של "רשלנות חמורה במילוי תפקידיו" בטיפול כושל בשניים שביצע במטופלת. כמו כן את העדר רישום ברשומה רפואית, ואי מתן מענה והתייחסות לפניית הרבות של משרד הבריאות. חומרה נוספת רואה הוועדה בפרסומים הרבים והאסורים שעשה הנקבל, ושימוש בתואר לא לו - המהווים התנהגות שאינה הולמת.

הוועדה עיינה בפסקי הדין והחלטות שהובאו ע"י הצדדים, הן לגבי תכליתם של אמצעי המשמעת והן לגבי מידת הענישה שיש לפסוק.

תכליתם של אמצעי המשמעת, במקרה הנדון הן, להרתיע את ציבור רופאי השניים ולהתריע בפניהם מפני הישנות מעשים ומחדלים כדוגמת מעשיו של הנקבל, להגן על שלום הציבור, לשמור על רמתו וכבודו של מקצוע רפואת השניים ועל אימון הציבור ברופאי השניים, ומאלו יש לגזור את אמצעי המשמעת,

הוועדה שקלה לחומרה, מחד, את ריבויין של העבירות וחומרתן, אשר כל אחד מהם, בפני עצמו, מצדיק ענישה מחמירה, את ההרתעה הנדרשת ואת העדפת אינטרס הציבור על פני שיקולים לטובת הנקבל – כל אלה מטים את המוזנים לחובתו של הנקבל ולהחמרה בענישה. מאידך, שקלה הוועדה, לקולא, את חלוף הזמן הרב, שנים מספר, מעת קרות האירועים נשוא כתב הקובלנה, את היותו של הנקבל עולה חדש והקשיים שלו בהבנה ובדיבור השפה העברית, ואת החרטה שהביע על התנהגותו.

במכלול השיקולים, כפי שהובאו לעיל, הוועדה ממליצה בפני כבוד השר להתלות את רישיונו של הנקבל לתקופה של תשעה חודשים.

יגאל חיות, עו"ד
נציג היועמ"ש לממשלה

ד"ר סמיון בביץ, חבר

ד"ר תרצה רמון, יו"ר

